

„Moje soukromí, nedívat se, neš'ourat!“

- Osnova: 1) Myšlenky
2) Pojem soukromí
3) Právo a udržení
4) Závěr

Co je vlastně soukromí? Máme na něj všichni právo? Jak si ho udržíme?

Položila jsem si těchto pár otázek a musím se vám přiznat, že mě ihned zavedly k vyvolání myšlenek – soukromý detektiv; celebrita, která má v patách média; zvědavý rejpal; moje rodina a další osoby a s nimi společná spojení by se mohly v mých myšlenkách nekonečně prodírat. Nejsem psycholožka, takže to vezmu s čistě praktické stránky každodenního života. Zodpovím si vlastně já sama svou první otázku – „co to je?“

Je to slovo rodu středního. Ano, to je sice pravda, ale tímto způsobem se významu slova asi nedocílí, že?

Soukromí se může charakterizovat jako vaše osobní Pandořina skříňka. Je to něco jako tajemství, jsme tím obklopeni. Je to tajná komnata, od které máme klíč pouze my či naše nejbližší rodina a snad i někteří opravdoví přátelé.

Musíme si jej chránit, aby nepřišla nelítostná ztráta. Ta je totiž nejhorší! Ale co když opravdu někdo ztrátu pocítí? Jak je to možné? Lehce! Vezměte si třeba příklad již zmiňovaných celebrit. Mnohdy místo založení rodiny obětují své nejcennější, což je soukromí či svoboda a dají přednost pro ně více přitažlivé osobní kariéře. Nebo naopak svou rodinu vystaví tlaku médií a bulvárního tisku jen proto, aby se udržely na výsluní. Ale ptám se proč? Nevím, možná, že tu pohodu, klid, lásku, domov, rodinu, přátelství a další prvky nepovažují za důležité.

Nad tím se ale musím pozastavit, vždyť právo na soukromí máme všichni. Jeho poodhalení způsobí poodkrytí tajemství, skrytých tužeb, přání, ... Každý má své.

Jak těžká je formulace jednoho slovíčka, které má u každého jedince jiný, odlišný význam, že?

Máme na něj všichni právo? Na další z otázek může být však blesková odpověď!

Ano! Ano, každý má právo na udržení, na tom, aby jej vůbec měl, na respektování hranic soukromí každého člověka. Ale pozor! Není to věc! Musíme s ním zacházet křehce jako s porcelánem, protože jak jsem již zmiňovala, ztráta je nevyčíslitelná.

Jak jej tedy udržíme a budeme bránit? No jednoduše! Že ne? Ale ano! Na všechny otázky jsou odpovědi! Přece i na každý pytel je provázek, ne? Alespoň takto říkávala moje prababička a měla pravdu. Udržet se nám ho podaří jediným způsobem – tajit si ho, hýčkat, starat se o něj. To by si člověk měl uvědomit, protože soukromí se dá vyzradit lehce – ať už slovy či činy. Udržte si jej! A co ochrana? Lidé své soukromí brání mnohdy lží, soudy či lidskou přetvářkou.

Je potřeba si také důkladně vybírat komu a co ze svého soukromí vyzradíte, protože odhalení se někomu, kdo toho pak zneužije by vás mohlo poznamenat na celý život. Vždyť soukromí patří k jednomu z nejcennějších součástí našeho života. Teprve ztrátou člověk pozná, o co přišel.

A co na závěr ještě dodat? Nevím, jestli všechny otazníky byly zodpovězeny, to asi ne, ale vědomí, že víme, co to znamená nám jenom signalizuje třeba i menší posun či hloubější zamyšlení nad podstatou dalšího novodobého tématu. Jenom řešením a jednáním docílíme změny. Dnešní životní koloběh to po nás přímo vyžaduje, takže tuto myšlenku, prosím, noste ve svém srdci a vždy přispívejte ke zlepšení – ať už je to v jakémkoliv směru či oblasti.